

Høringsnotat om bekendtgørelser om spildevandsselskabers klimatilpasning m.v.

Kontor/afdeling
FOR/Vand

Dato
11. december 2020

J nr.
2020-12304

TSD m.fl.

Et udkast til følgende 5 bekendtgørelser blev sendt i offentlig høring den 9. oktober 2020 med frist for afgivelse af høringssvar den 6. november 2020:

Energistyrelsen:

- Bekendtgørelse om spildevandforsyningselskabers omkostninger til klimatilpasning i forhold til tag- og overfladevand og omkostninger til projekter uden for selskabernes egne spildevandsanlæg og med andre parter i øvrigt (kaldet omkostningsbekendtgørelsen)
- Bekendtgørelse om økonomiske rammer for vandselskaber (kaldet ØR-bekendtgørelsen)
- Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed (Udmøntning af vandsektorforliget)

MIM:

- Bekendtgørelse om fastsættelse af serviceniveau m.v. for håndtering af tag- og overfladevand (kaldet serviceniveaubekendtgørelsen)
- Bilag 1 til samme bekendtgørelse - Den samfundsøkonomiske metode
- Bekendtgørelse om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 (kaldet spildevandsbekendtgørelsen)

Energistyrelsen har modtaget i alt 23 høringssvar fra ikke-ministerielle parter.

Følgende 17 høringsparter har fremsendt bemærkninger til lovforslaget: BL Danmarks Almene Boliger (BL), Dansk Industri (DI), Dansk Miljøteknologi (DMT), DANVA, Det Nationale Netværk for Klimatilpasning & Coast to Coast Climate Challenge (DC), DTU Miljø, Frederiksberg Forsyning, Frederiksberg Kommune, Gladsaxe Kommune, HOFOR, KLAR Forsyning, Kommunernes Landsforening (KL), Københavns Kommune (KK), Landbrug & Fødevarer (L&F), Spildevandskomiteen, Aarhus Kommune og Aarhus Vand.

Følgende 6 høringsparter har oplyst, at de ikke har bemærkninger til bekendtgørelserne eller ikke ønsker at afgive høringssvar: Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Brøndejerforening, Danske Kloakmestre, Erhvervsflyvningens Sammenslutning, FSR Danske Revisorer og Rigsrevisionen.

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

I det følgende gennemgås indledningsvist en række emner, der går igen i flere høringssvar. Herefter gennemgås de enkelte indkomne høringssvar. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets (KEFM) hhv. Miljøministeriets (MIM) koordinerede bemærkninger er markeret med kursiv. Høringssvarene er alene gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om indholdet henvises til høringssvarene, som kan ses på Høringsportalen.

Tværgående emner

En række emner går igen i høringssvarene og behandles under følgende overskrifter:

1. Generelt om bekendtgørelserne
2. Effektiviseringskrav
3. Samfundsøkonomimodel
4. Ikrafttrædelse og overgangsregler
5. Kontrol og selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet

Ad 1. Generelt om bekendtgørelserne

DI, DTU Miljø, Frederiksberg Kommune, KL, L&F og Spildevandskomiteen støtter grundlæggende op om intentionen om, at klimatilpasningen i højere grad planlægges ud fra samfundsøkonomiske hensyn. DI finder det positivt, at kravet om 25 pct. medfinansiering fra kommunale og private aktører afskaffes. D&C, KL, Spildevandskomiteen og Aarhus Kommune finder det desuden overordnet positivt, at reglerne moderniseres og ensrettes.

Ad 2. Effektiviseringskrav

DI og Aarhus Kommune er generelt enige i, at effektiviseringskrav til vandsektoren kan give værdi. L&F finder det yderst positivt, at der fremover stilles effektiviseringskrav til alle klimatilpasningsprojekter, når selskaberne får mulighed for at finansiere 100 pct. af de nødvendige omkostninger.

DI, DANVA, D&C, Frederiksberg Forsyning, HOFOR, Aarhus Vand og kommunerne Frederiksberg, København og Aarhus fremhæver dog, at udbredelsen af effektiviseringskravet i sin nuværende form til alle klimatilpasningsprojekter vil føre til investeringstilbageholdenhed. Interessenterne påpeger, at der er brug for omfattende investeringer i klimatilpasning, og da selskaberne har begrænsede muligheder for at effektivisere på de konkrete anlæg, når de først er etableret, skal effektiviseringerne hentes på selskabernes drift, hvilket presser selskabernes økonomi og forsyningssikkerheden.

KEFMs bemærkninger:

Det fremgår af den politiske aftale fra maj 2020, at reglerne om effektiviseringskrav skal ensrettes, så alle klimatilpasningsprojekter underlægges effektiviseringskrav. Selskaberne foretager allerede investeringer i klimatilpasning efter andre regelsæt,

fx i form af kloakseparering og skybrudstunneller, som de får stillet effektiviseringskrav til. Med de nye regler fjernes en særregel for, hvordan projekter, der i dag gennemføres som medfinansieringsprojekter, finansieres og drives. Herefter vurderer KEFM ikke, at der er grundlag for at friholde disse projekter fra effektiviseringskrav.

Spørgsmålet om mulighederne for at effektivisere på nye anlæg er efter KEFMs vurdering ikke unik for vandsektoren, men modsvarer det konkurrenceudsatte virksomheder oplever, når de foretager nyinvesteringer i fx nye kontorlokaler eller maskiner, som anvendes mange år. De sammenlignelige brancher foretager også nyinvesteringer, og nyinvesteringer indgår derfor i fastsættelsen af det generelle effektiviseringskrav. Generelt stilles der krav til effektivisering af vandselskaberne, fordi de som monopoler ikke er udsat for det pres for effektiviseringer som andre virksomheder er på markeder med konkurrence. Effektiviseringskravet er fastsat ud fra den realiserede effektivisering i konkurrenceudsatte brancher.

Reglerne understøtter, at selskaberne investerer i hensigtsmæssige og effektive klimatilpasningsprojekter. Lovforslaget og bekendtgørelserne forpligter dog ikke selskaberne til at øge deres årlige investeringer i klimatilpasning, idet selskaberne fortsat kun er forpligtet til at leve op til det fastsatte serviceniveau, når de etablerer nye anlæg. Selskaberne kan derfor fortsat i vid udstrækning styre deres investeringshastighed og dermed taksternes udvikling.

Det fremgår af den politiske aftale, at det frem mod implementeringen af justeret økonomisk regulering i 2022 skal overvejes, om der er behov for at ændre metoden for fastsættelse af det generelle effektiviseringskrav for at sikre, at det er retvisende.

Det generelle effektiviseringskrav omfatter langt størstedelen af selskabernes investeringer (bortset fra de såkaldte ikke-påvirkelige omkostninger), og der er således ikke tale om overvejelser, der er særlige for klimatilpasningsprojekter. Derfor vurderes det mest hensigtsmæssigt, at spørgsmålet håndteres i relation til den generelle justerede økonomiske regulering af sektoren, som der forventes fremsat lovforslag om i efteråret 2021. Der er behov for at gennemføre supplerende analysearbejde, før der kan tages stilling til eventuelle ændringer af effektiviseringskravet.

Høringssvarene har således ikke givet anledning til ændringer på dette punkt.

Ad 3. Samfundsøkonomimodel

Med lovforslaget og bekendtgørelserne lægges der op til, at ikke-markedsomsatte skader og skader uden for selskabernes ansvarsområde, som fx tab af kulturelle værdier og betydningen af klimatilpasning for stress og sygdom, ikke kan indgå i samfundsøkonomiberegningen. DMT, D&C, Aarhus Vand samt kommunerne

Frederiksberg, Gladsaxe og Aarhus kommune mener, at afgrænsningen er for snæver og kan medføre underinvestering i klimatilpasning.

MIMs bemærkninger:

Den samfundsøkonomiske model regulerer hvilke klimatilpasningsprojekter, der kan finansieres over spildevandsregningen. Spildevandsselskaberne har som udgangspunkt ikke øget ansvar for at sikre særlige nationale, kulturelle eller lignende værdier. Derfor kan disse værdier efter forslaget ikke medregnes. Modellen er desuden afgrænset til markedsomsatte værdier for at gøre den operationel og pålidelig. Det er således vanskeligt at fastsætte retvisende værdier for ikke-markedsomsatte skader.

Bl.a. for at give en grad af fleksibilitet til at tage højde for ikke-markedsomsatte værdier vil kommuner og selskaber i et begrænset omfang kunne fravige kravet om at vælge det serviceniveau, der udviser bedst samfundsøkonomi, jf. bilaget til serviceniveaubekendtgørelsen.

Ofte vil de konkrete ejere af de pågældende anlæg selv have mulighed for at sikre egne anlæg, og ofte vil det også være billigere, at den enkelte ejer sikrer eget anlæg, fremfor at der etableres en kollektiv løsning. Et eksempel herpå kunne være, at en ejer selv flytter værdifuldt inventar fra kælderen til et mere sikkert sted på ejendommen. Med forslaget lægges der dog op til, at kommuner og andre private eller offentlige parter, som har interesse i særlig beskyttelse af disse værdier, og som finder, at en kollektiv løsning er den billigste måde at gøre dette på, kan indgå aftale med spildevandsselskabet om, at spildevandsselskabet sikrer til et højere serviceniveau. Det forudsætter, at den anden part betaler meromkostningerne.

Kommunerne kan fortsat stille mål til selskaberne om fx klimarelaterede forhold inden for selskabernes almindelige drift og ansvarsområde, som ikke vedrører håndtering af tag- og overfladevand, og selskaberne vil som hidtil efterfølgende kunne få tillæg hertil.

Ad 4. Ikrafttrædelse og overgangsregler

DI samt kommunerne Frederiksberg og København mener på baggrund af reglernes omfang og kompleksitet, at de helt eller delvist bør træde i kraft senere end 1. januar 2021, eller at der bør være en længere indfasningsperiode. D&C samt kommunerne Frederiksberg og København påpeger, at nogle kommuner og selskaber allerede har lagt planer om klimatilpasning, i nogle tilfælde på baggrund af samfundsøkonomiberegninger, og at de nye regler kan indebære, at eksisterende planlægning og investeringer går tabt.

DI og Københavns Kommune peger herunder på, at særligt reglerne om udbredelse af effektiviseringskravet bør udskydes til de nye regler om økonomisk regulering træder i kraft 1. januar 2022.

KEFMs bemærkninger:

Det fremgår af den politiske aftale, at de nye regler skal træde i kraft d. 1. januar 2021. Selvom der vil være en række andre forhold, der først behandles i forbindelse med implementeringen af en generel justeret økonomisk regulering, vil en hurtig implementering skabe øget klarhed for sektoren om de forhold, der er omfattet af nærværende forslag. Det vil indebære, at selskaber og kommuner kan begynde at planlægge efter de nye regler, og har vished om, hvilke overgangsordninger der gælder for allerede igangsatte klimatilpasningsprojekter.

Det er hensigten på den ene side at sikre en overgang til de nye regler inden for en overskuelig periode, og på den anden side at sikre, at væsentlige investeringer ikke går tabt. Selskaberne vil i en indfasningsperiode frem til 1. januar 2027 kunne igangsætte projekter efter de eksisterende regler, hvis selskabet inden 1. januar 2021 har foretaget irreversible investeringer eller fået tillæg til projekterne, uanset om der er foretaget samfundsøkonomiske beregninger eller ej. Projekter, der i overgangsperioden gennemføres efter de eksisterende medfinansieringsregler, pålægges ikke effektiviseringskrav.

Hvis der er en sådan hydraulisk sammenhæng mellem to eller flere projekter, at en irreversibel investering i det ene projekt i væsentligt omfang vil være spildt, hvis et eller flere andre projekter ikke kan realiseres som planlagt pga. de nye regler, vil den irreversible investering kunne anses for at omfatte alle de pågældende projekter.

KEFM vurderer, at det vil være uhensigtsmæssigt at indføre en midlertidig undtagelse fra effektiviseringskravet for klimatilpasningsprojekter, da det giver risiko for overinvesteringer i den mellemliggende periode.

Ad 5. Kontrol og selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet

DI hilser kravet om selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet velkommen.

DMT, Frederiksberg Forsyning, Frederiksberg Kommune, HOFOR og KL finder generelt, at niveauet af kontrol er unødigt omfattende. DMT, KL samt kommunerne Frederiksberg og København finder særligt kravet om selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet unødigt og administrativt tungt.

KEFMs bemærkninger:

Kontrollen med, om selskaberne agerer omkostningseffektivt, har til formål at sikre forbrugerbeskyttelsen. Det skal ses i lyset af dels de meget store investeringer, der skal foretages fremover, og dels de mange andre aktører og interesser, der ofte er

knyttet til selskabernes klimatilpasning og fælles projekter i øvrigt, og som derfor kan give et pres på selskaberne for at vælge andre løsninger end de for selskabet billigste. Kravet er en videreudvikling af kravet om dokumentation for omkostningseffektivitet i medfinansieringsreglerne, og skal bl.a. også understøtte en hensigtsmæssig fordeling mellem skattefinansiering og takstfinansiering, herunder sikre overholdelse af grundlovens § 43.

Det fremgår herudover af aftalen fra maj 2020, at der skal føres tilsyn med de nye regler, herunder at forbrugerne ikke skal betale for klimatilpasning, der samfundsøkonomisk er uhensigtsmæssig, eller omkostninger der ikke er begrundet i vandselskabernes klimatilpasning.

Høringssvar

BL Danmarks Almene Boliger hilser lovforslaget velkommen.

Dansk Industri (DI) hilser bortfaldet af kravet om min. 25 pct. kommunal/privat finansiering for visse medfinansieringsprojekter velkommen. DI støtter generelt effektiviseringskrav til vandsektoren som monoporsektor, men er kritiske over for effektiviseringskravets virkning i forhold til klimatilpasningsprojekter, der er præget af store anlægsinvesteringer med begrænset mulighed for efterfølgende effektivisering, og foreslår på den baggrund kravet udskudt til den kommende revision af vandsektorloven, som forventes i 2021.

DI støtter desuden op om, at klimatilpasningsprojekter vurderes i forhold til deres samfundsøkonomi, men er bekymret for omfanget og kompleksiteten af modellen. DI opfordrer til, at ikrafttræden af effektiviseringskrav og samfundsøkonomikrav implementeres via en smidig overgangsordning.

Omkostningsbekendtgørelsen:

DI bakker op om kravet om selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet, men opfordrer til at der stilles klare og enkle vejledninger til rådighed pga. kravets kompleksitet.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

DI efterspørger i forbindelse med fastsættelsen af serviceniveau en definition af, hvornår en skade er så stor, at den er væsentlig i forhold til begrebet "hvor ofte regn- og spildevand må forekomme på terræn i mængder, der forvolder skade".

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Omkostningsbekendtgørelsen:

Reglerne om dokumentation af selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet vil blive uddybet i den kommende vejledning.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

Serviceniveauet er en angivelse af, hvor ofte vand fra kloakker i gennemsnit må forekomme på terræn i mængder, der forvolder skade. Heri indgår, at ikke alt vand på terræn er relevant, idet vandet f.eks. skal have en vis dybde for at forvolde skade. Vand kan altså forekomme på terræn oftere end det fastsatte serviceniveau, såfremt det ikke forvolder skade. Det vil afhænge af de konkrete forhold. Samfundsøkonomimodellen skelner i øvrigt ikke mellem væsentlige og ikke-væsentlige skader, idet alle skader jf. serviceniveaubekendtgørelsens bilag 1 indgår i samfundsøkonomiberegningen. Det vil bero på en konkret vurdering på hvilket detaljeringsniveau skader kan opgøres og indgå i beregningerne. Der henvises til den kommende vejledning.

Vedr. effektiviseringskrav og indfasning af de nye regler henvises til tværgående emne 2 og 4 i dette høringsnotat.

Dansk Miljøteknologi (DMT) henviser til tidligere hørings svar vedr. lovforslaget.

DMT fremhæver den tidligere opfordring til, at den økonomiske metode også kommer til at afspejle værdien af de effekter, som klimatilpasningsprojekter har i forhold til miljø og natur. Desuden opfordres fortsat til omhyggelighed ved udformningen af de kommende effektiviseringskrav, så de ikke kommer til at modarbejde hensigten bag den politiske aftale.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

Konkret peges på enkelte uklarheder om, hvilke elementer der skal indgå i skadesomkostningerne i samfundsøkonomiberegningen.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Serviceniveaubekendtgørelsen:

Hvorledes forstyrrelse af forretning og produktion skal indgå i den samfundsøkonomisk analyse vil blive uddybet i vejledningen. Det er præciseret i bekendtgørelsens bilag, at der menes tabt arbejdstid og ikke forstyrrelse af transport.

Vedr. hhv. effektiviseringskravet og samfundsøkonomimodellen henvises til tværgående emne 2 og 3 i dette høringsnotat.

DANVA mener, at udformningen af effektiviseringskravet så vel som de nye dokumentationskrav vil bremse klimatilpasningen. DANVA peger på, at det er vigtigt at afskrivningstiden for overjordiske anlæg passer til levetiden, der typisk er kortere end for ledningsanlæg. Desuden foreslås det, at det fremgår eksplicit af loven, at de nye regler skal evalueres efter 3 år. Endelig bør det fremgå af bekendtgørelserne, at en forøgelse af serviceniveauet vurderes ud fra det faktiske nuværende niveau og ikke det oprindeligt dimensionerede niveau.

Omkostningsbekendtgørelsen:

DANVA finder, at dokumentationskravene om omkostningseffektivitet, kontrakt og omkostningsfordeling er unødigt omfattende og vil omfatte projekter, hvor der ikke vil være andre interesser end selskabets. DANVA foreslår på den baggrund, at anlæg etableret ved ekspropriation eller ekspropriationslignende vilkår også skal fritages for dokumentationskravene.

DANVA foreslår, at anmeldelsesfristen for projekter, der ønskes omfattet af overgangsordningen, forlænges til 15. april. DANVA finder, at dokumentationskravet ved anmeldelse er overflødig for projekter, hvor Forsyningssekretariatet har truffet afgørelse om tillæg.

Endelig spørger DANVA til anvendelsen af Finansministeriets diskonteringsrente for samfundsøkonomiske analyser.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

DANVA finder antallet af beregninger i samfundsøkonomimodellen omfattende, og foreslår at der indføres en bagatelgrænse på projekter op til 10 mio. kr. DANVA finder det misvisende at pålægge de samfundsøkonomiske beregninger nettoafgiftsfaktor og skatteforvridning.

ØR-bekendtgørelsen:

DANVA finder at de nye indberetningskrav i § 6, stk. 3, er meget omfattende, da en del af oplysningerne allerede er indberettet i medfør af § 6 a.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Vedr. de afskrivningsmæssige udfordringer henviser KEFM til, at Forsyningssekretariatet inden for de eksisterende regler i den økonomiske regulering kan fastsætte en levetid for projekter, der ikke har en standardlevetid.

Evalueringen af reglerne efter 3 år fremgår af aftalen og lovforslagets bemærkninger. KEFM og MIM vurderer på den baggrund, at det ikke er nødvendigt at fastsætte dette yderligere i love eller bekendtgørelser.

Vedr. effektiviseringskravet og kontrollen med bl.a. kravet om selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet henvises til tværgående emne 2 og 5 i dette høringsnotat.

Omkostningsbekendtgørelsen:

Det er præciseret i omkostningsbekendtgørelsen, at en forøgelse af serviceniveauet vurderes ud fra det faktiske nuværende niveau.

§ 4, stk. 2, nr. 3, afgrænser, hvilke typer projekter, der er omfattet af dokumentationskravene i bekendtgørelsens kapitel 3, selv om de ikke har nytte for andre eller er indgået efter betalingslovens § 1, stk. 5. Denne afgrænsning er

ændret. Bestemmelsen omfatter således kun åbne anlæg til håndtering af tag- og overfladevand på fremmed grund, således at fx ledningsanlæg og bygningsanlæg såsom pumpestationer ikke er omfattet. KEFM vurderer, at en afgrænsning baseret på ekspropriation, ikke vil være hensigtsmæssig, da det vil kunne omfatte projekter, hvor der er et behov for tilsyn med, at selskabet ikke afholder omkostninger, der ikke vedrører selskabets opgaver. Det bemærkes, at dokumentationskravene til projekter omfattet af nr. 3 ikke er identiske med dokumentationskravene for de øvrige typer af projekter omfattet af § 4, stk. 2.

Fristen for at anmelde projekter til overgangsordningen er forlænget til 15. april 2021 som foreslået, og det er præciseret, at kravet om anmeldelse ikke omfatter projekter, der er sat i drift inden 1. januar 2021. Ligeledes er det præciseret, at anmeldelsen skal indeholde en beskrivelse af formål og indhold i projektet foruden begrundelsen for, at projektet er omfattet af overgangsordningen. Endelig er det præciseret, at Forsyningssekretariatet efterfølgende kan bede om yderligere dokumentation. Det er KEFMs vurdering, at selskaberne på den baggrund vil have mulighed for at kunne nå at indsende de fornødne anmeldelser inden fristen, idet det konkrete dokumentationskrav i selve anmeldelsen er begrænset.

Det er præciseret i bilaget til omkostningsbekendtgørelsen, at selskabet skal anvende den gældende diskonteringsrente som fastsat af Finansministeriet ved opgørelse af nutidsværdier i forbindelse med beregning af selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet, medmindre selskabet dokumenterer, at en anden rentesats er mere retvisende for selskabet. Det er herudover præciseret i bilaget til serviceniveaubekendtgørelsen, at ved beregning af nettonutidsværdi i samfundsøkonomiberegningen skal den gældende diskonteringsrente fra Finansministeriet anvendes.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

MIM vurderer, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at indføre en bagatelgrænse for, hvornår der skal udarbejdes samfundsøkonomiske analyser, bl.a. for at undgå uheldige incitament mht. opdeling af projekter i mindre dele. Den foreslåede trappemodell, hvor antallet af analyser stiger med projektets omfang, giver et differentieret omfang af opgaven. Jf. bemærkningerne til høringssvar fra Gladsaxe Kommune er trappemodellen justeret på baggrund af høringssvarene.

Det er præciseret i bilaget, at der kun skal regnes med nettoafgiftsfaktor og skatteforvridning i det omfang, det er relevant, jf. Finansministeriets vejledning.

ØR-bekendtgørelsen:

I forhold til de nye indberetningskrav i § 6, stk. 3, bemærkes det, at selskaber med en årligt debiteret vandmængde under 800.000 m³ ikke tidligere har skullet indberette oplysningerne. Der er tale om oplysninger, som vedrører driftsomkostninger, finansielle omkostninger og investeringsomkostninger. Det er

oplysninger, som selskaberne kan opgøre ud fra årsregnskaberne for de pågældende år. KEFM vurderer på den baggrund, at det ikke pålægger selskaberne en uhensigtsmæssig stor administrativ byrde at skulle indberette oplysningerne.

Det Nationale Netværk for Klimatilpasning & Coast to Coast Climate Challenge (D&C)

D&C hilser den politiske aftale og en revision og harmonisering af reglerne velkommen.

D&C frygter, at effektiviseringskravet vil bremse klimatilpasningen, og ser det som en udfordring, at selskaberne ikke kan være sikker på at få tillæg til den klimatilpasning, de er forpligtet til jf. spildevandsplanen. D&C efterspørger en stillingtagen til udfordringerne fra højtstående grundvand. Endelig opfordrer D&C til, at lovforslaget tænkes sammen med den kommende justering af den økonomiske regulering, og der indføres et regelsystem med mindre grad af kontrol og mere helhedstænkning.

Service-niveaubekendtgørelsen:

D&C anbefaler, at flere værdier såsom natur, biodiversitet og CO₂-reduktion skal kunne indregnes i samfundsøkonomiberegningen, bl.a. under henvisning til EU's klimatilpasningsstrategi. D&C mener, at overgangen til de nye regler giver risiko for, at kommuner og selskaber, der allerede har igangsat klimatilpasning, kan have spildt deres investeringer.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Jf. om selskabet kan få tillæg til overholdelse af serviceniveauet henvises til bemærkningerne til høringssvar fra Frederiksberg Forsyning.

Det indgår ikke i den politiske aftale, at selskabernes ansvarsområde udvides til håndtering af højtstående grundvand. Stillingtagen hertil forudsætter overvejelser om flere forhold, herunder blandt andet om relevante myndigheders planlægningsmuligheder samt finansieringen af evt. investeringer. Spørgsmålet vil indgå i regeringens arbejde med en national handlingsplan for klimatilpasning, jf. bemærkningerne til høringssvar fra KL

Vedr. hhv. effektiviseringskravet, ikrafttræden (herunder overgangsordning), og kravet om kontrol med bl.a. selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet henvises til tværgående emne 2, 4 og 5 i dette høringsnotat.

Service-niveaubekendtgørelsen:

Vedr. samfundsøkonomimodellens afgrænsning henvises til tværgående emne 3 i dette høringsnotat.

DTU Miljø støtter generelt op om intentionerne i de nye regler om, at samfundsøkonomiske beregninger får en mere fremtrædende rolle i forbindelse med planlægningen af klimatilpasning.

Der henvises til formålsparagraffen i vandsektorloven, hvor det beskrives at selskaber skal drives på en sådan måde så det understøtter innovation og demonstration og eksport af vandteknologi.

DTU Miljø finder dog, at oplandsinddelingen, og de kriterier som lægges til grund herfor, synes at give et meget stor råderum til at foretage oplandsinddeling, som kan være uhensigtsmæssig og forskelsbehandle borgere. Der stilles endvidere spørgsmålstejn ved, hvorfor der ikke kan fastsættes ét serviceniveau for hele kommunen.

Det kritiseres, at der kun kan bruges den maksimale nettonutidsværdi som parameter for den samfundsøkonomiske vurdering. Andre parametre, som f.eks. investeringseffektivitet, bør overvejes. Det bør endvidere overvejes, hvordan ansvaret mellem den enkelte grundejer og det samfundsmæssige ansvar afgrænses fornuftigt.

Skadesomkostninger med udgangspunkt i forsikringsdata vil underestimere de faktiske skadesomkostninger, og der bør derfor laves et egentlig katalog med enhedspriser. DTU Miljø stiller sig i den forbindelse til rådighed for det videre arbejde.

Det er ligeledes vigtigt at sammentænke fremtidig byudvikling med klimatilpasning, da dette er den mest effektive form for tiltag. Der efterlyses kobling til kommune- og lokalplaner i det nuværende lovforslag.

DTU Miljø henviser desuden til sit høringssvar til lovforslaget.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Serviceniveaubekendtgørelsen:

Oplandsinddelingen skal begrundes sagligt med baggrund i hydrologi eller kloakoplande. Herudover er arealanvendelsen også accepteret til underopdeling og til mindre justeringer af de hydrologiske oplandsgrænser. MIM vurderer derfor ikke, at de nye regler vil medføre forskelsbehandling af borgere ud fra ikke-saglige kriterier.

Jf. den politiske aftale skal spildevandsselskabernes klimatilpasning fremover ske til et samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt niveau bestemt ud fra nettogevinsten af tiltagene. Der vil i særlige tilfælde være mulighed for at afvige fra den maksimale nettogevinst, jf. tværgående emne 3 i dette høringsnotat, men det vurderes ikke hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at udvide modellen med andre kriterier

såsom investeringseffektivitet, jf. bemærkningerne til høringssvar fra Gladsaxe Kommune. Selskaberne skal dokumentere selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet ved valg af løsninger. Se endvidere bemærkningerne til høringssvar fra Gladsaxe Kommune om samme punkt.

Afgrænsningen af kritiske sundhedsfunktioner er holdt snæver, da udgangspunktet er, at de enkelte grundejere har ansvaret for at sikre egen ejendom. Det er derfor også kun sikring af adgangsvejene til kritiske sundhedsfunktioner, hvor samfundsøkonomikravet kan fraviges. Det er således almindeligvis den konkrete ejer af et kritisk infrastrukturanlæg, der har ansvaret for at foretage særlig sikring af eget anlæg. MIM vurderer desuden, at det ofte vil være både muligt og samlet set den mest omkostningseffektive løsning. Den konkrete ejer kan dog indgå aftale med spildevandsselskabet om et højere serviceniveau hvis ejeren måtte ønske det, f.eks. hvis det er den billigste måde for ejeren at sikre anlægget. Det forudsætter, at ejeren af anlægget afholder meromkostningerne hertil.

Den samfundsøkonomiske beregningsmetode, herunder de parametre, der skal indgå, er beskrevet i bekendtgørelsen. Der er derudover udarbejdet et statsligt katalog over standardskadespriser og løsningsomkostninger, der løbende vil kunne revideres.

Arbejdet med koordinering af forskellige sektorer og lovgivning indgår i regeringens arbejde med en national handlingsplan for klimatilpasning, jf. bemærkningerne til høringssvar fra KL

Frederiksberg Forsyning finder det bekymrende, at bekendtgørelser udstedes uden at lovforslaget er fremlagt i Folketinget, og at effektiviseringskravet fortsat er en del af regelsættet. Frederiksberg Forsyning er ligeledes kritisk over for den øgede administration til dokumentation og beregninger, der ikke findes at skabe værdi. Frederiksberg Forsyning opfordrer til mere tillid til at selskaber og kommuner i fællesskab kan finde de gode løsninger. Det påpeges desuden, at der kan forventes flere ansøgninger om forhåndsgodkendelser, hvilket giver risiko for en sagspukkel hos Forsyningssekretariatet.

Frederiksberg Forsyning påpeger, at der ikke er nogle retningslinjer for hvilke serviceniveauer, kommunen regner på for at finde det niveau, der har den højeste nettogevinst, hvilket kan lede til misvisende resultater.

Frederiksberg Forsyning finder det betænkeligt, at staten kan ændre den kommunale beslutning om et ønsket serviceniveau, og finder ikke, at de nye regler tager hensyn til, at kommunernes og selskabernes planlægning i praksis kan foregå i et tæt samarbejde. Desuden efterspørges en stillingtagen til hvorledes medfinansieringsprojekter håndteres, når selskabernes afbetaling er slut og anlæggene skal fornys.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

Frederiksberg Forsyning efterspørger eksempler i bilaget, og undrer sig over brugen af begrebet "anvendelsesområde", der ikke er forklaret nærmere. Der efterspørges også en anvisning af, hvordan beregningen af skadesomkostninger laves.

Frederiksberg Forsyning peger på, at punktet, om at der skal tages højde for eksisterende og planlagte klimatilpasningstiltag, giver risiko for, at den samlede plan for Frederiksberg Kommune skrider, idet selskabet og kommunen allerede er i gang med at implementere tiltag. Det konstateres desuden, at selskabet ikke er forpligtet til at anvende den løsning, kommunen har anvendt i sine beregninger.

Endelig efterspørger Frederiksberg Forsyning en vejledning vedr. adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner, og rejser spørgsmålet om hvorvidt alle veje ud af Frederiksberg Kommune til nabokommuners hospitaler kan betragtes som adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner, eftersom kommunen inden for en årrække ikke længere vil have et hospital inden for kommunegrænsen.

Omkostningsbekendtgørelsen:

Frederiksberg Forsyning påpeger, at det følger af bekendtgørelserne, at alle projekter, der hæver serviceniveauet, skal anmeldes, hvilket giver en risiko for at et eller flere projekter i selskabets anlægsplan ikke kan godkendes. Selskabet finder derfor, at det er nødvendigt at få screenet hele anlægsplanen hos Forsyningssekretariatet, da konsekvenserne ved manglende godkendelse er for høje.

Frederiksberg Forsyning finder desuden, at kravet om selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet risikerer at medføre, at selskabet ikke kan opfylde sin forpligtelse i fht. at opfylde et samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt serviceniveau i spildevandsplanen. Det foreslås at kravet kun skal gælde, hvis selskabet vælger en anden løsning end den, kommunen har foreslået.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Det er naturligvis en forudsætning for bekendtgørelsernes udstedelse at lovforslaget vedtages, og at eventuelle ændringer heri vil skulle afspejles i bekendtgørelserne. Den parallelle proces er bl.a. en følge af, at man i den politiske aftale aftalte, at reglerne skal træde i kraft 1. januar 2021.

Lovforslaget og bekendtgørelserne lægger til grund, at Forsyningssekretariatet får tilført ressourcer til den øgede tilsynsopgave for at afspejle den øgede opgavebyrde.

Det er i høj grad en forudsætning i de nye regler, at kommune og selskab samarbejder, bl.a. om at levere data og forudsætninger. Der er intet i de nye regler,

der hindrer kommune og selskab i at samarbejde om den langsigtede planlægning, så længe de øvrige regler vedr. bl.a. selskabets finansiering overholdes.

Forsyningssekretariatet fører kontrol med, at den statslige metode er anvendt korrekt af kommunen eller selskabet ved fastsættelsen af serviceniveauet. Hvis selskabet er i tvivl om et projekt er i overensstemmelse med reglerne, kan selskabet søge om forhåndsgodkendelse af tillæg hos Forsyningssekretariatet. Vedr. eksisterende medfinansieringsprojekter skal de nye regler finde anvendelse ved fornyelse/reinvestering. Det vil blive uddybet i vejledningen. Det bemærkes, at når selskabets nuværende afdrag til projektejer afsluttes, vil evt. fremtidige tillæg til investeringer blive omfattet af de nye regler vedr. effektiviseringskrav.

Vedr. effektiviseringskravet og kravene til kontrol henvises til tværgående emne 2 og 5 i dette høringsnotat.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

Det fremgår bl.a. af bilaget, at serviceniveauer i samfundsøkonomiberegningen skal vælges, så de er egnede til at belyse, hvilket serviceniveau, der er det samfundsøkonomiske mest hensigtsmæssige. Det er intentionen at vejledningen vil indeholde eksempler.

Begrebet "anvendelsesområde" er præciseret i bekendtgørelsens bilag og vil blive uddybet i vejledningen, hvor også beregningen af skadesomkostninger vil blive uddybet. Herudover stiller staten standardtal for skadesværdier til rådighed.

I forhold til allerede igangsatte klimatilpasningsprojekter og planlægningen heraf henvises til overgangsordningen og mulighederne for at etablere konkrete projekter efter de nuværende regler. For samfundsøkonomiberegninger efter de nye regler skal der tages hensyn til allerede besluttede tiltag, når serviceniveauet beregnes, idet de skal indgå i statusscenariet.

Begrebet adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner vil blive uddybet i vejledningen, men udgangspunktet er, at det er snævert afgrænset til at omfatte adgangsveje, hvor der er fare for tab af liv ved oversvømmelse. F.eks. skal redningskøretøjer kunne komme frem til en brugbar indgang (forventeligt ofte hovedindgangen) til hospitaler, skadestuer og plejehjem. Veje ind og ud af en kommune kan således ikke omfattes af begrebet, med mindre de konkrete veje opfylder kravene. En relevant fagmyndighed, som kan vurdere nødvendigheden af sikring af adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner, inddrages i forbindelse med udpegningen af adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner.

Omkostningsbekendtgørelsen:

Reglerne i omkostningsbekendtgørelsen skal overholdes for alle projekter, hvor serviceniveauet for håndtering af tag- og overfladevand hæves. Der er imidlertid

ikke i omkostningsbekendtgørelsen krav om indberetning med henblik på tilsyn i forhold til klimatilpasningsprojekter, hvor der ikke søges om tillæg, medmindre projektet er omfattet af reglerne om projekter uden for selskabets egne anlæg eller med andre parter i øvrigt. Kravet i ØR-bekendtgørelsen om indberetning af alle klimatilpasningsprojekter medfører ikke, at der skal føres kontrol med de pågældende projekter ud over hvad der følger i øvrigt af reglerne. Hvis selskabet er i tvivl om, hvorvidt selskabet kan få tillæg til et projekt, kan selskabet søge om forhåndsgodkendelse hos Forsyningssekretariatet.

Kravet om selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet forhindrer ikke selskabet i at leve op til det serviceniveau, kommunen måtte have fastsat i spildevandsplanen. Kravet medfører alene, at selskabet kun må betale for den billigste løsning, der opfylder serviceniveauet. Det følger også heraf, at selskabet ikke er forpligtet til at vælge den løsning, kommunen måtte have lagt til grund for sin beregning af serviceniveauet.

Frederiksberg Kommune anfører, at der er anlagt en stram tidsplan, hvilket set i lyset af reglernes kompleksitet findes uhensigtsmæssigt. Kommunen opfordrer derfor til, at behandlingen af lovforslaget udskydes, så det i stedet følger processen for implementeringen af en justeret økonomisk regulering for vandsektoren i 2021.

Frederiksberg Kommune foreslår, at overgangsperioden forlænges frem til 2036 og anmeldelsesfristen for projekter på overgangsordningen forlænges mindst til 1. marts 2022, for at sikre, at kommunen og selskabet ikke har spildt hidtidige investeringer i klimatilpasning. Alternativt bør det sikres, at igangsat klimatilpasning kan gennemføres under det nuværende regelsæt.

Frederiksberg Kommune foreslår desuden, at kommuner, der har anvendt samfundsøkonomiske beregninger efter Finansministeriets principper fortsat skal kunne anvende disse beregninger under de nye regler.

Frederiksberg Kommune er enig i, at klimatilpasningen skal være samfundsøkonomisk hensigtsmæssig. Kommunen er dog kritiske over for afgrænsningen af samfundsøkonomimodellen.

Frederiksberg Kommune er kritisk over for øgede krav om dokumentation og kontrol, herunder kravet om selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet, der opfattes som unødvendigt.

Endelig opfordrer Frederiksberg Kommune til, at effektiviseringskravet udgår af de nye regler og afventer den kommende justering af den økonomiske regulering af vandsektoren i 2021.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Vedr. anmeldelsesfristen for projekter til overgangsordningen henvises til bemærkningerne til høringssvaret fra DANVA.

For at sikre gennemsigtighed og ensartet anvendelse af reglerne på tværs af kommuner og selskaber skal den statslige model for samfundsøkonomiske beregninger anvendes fremover, jf. dog overgangsordningen.

For bemærkninger om effektiviseringskravet, afgrænsning af samfundsøkonomimodellen, ikrafttrædelse, herunder overgangsordningen og niveauet af kontrol, herunder kravet om selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet, henvises hhv. til tværgående emne 2, 3, 4 og 5 i dette høringsnotat.

Gladsaxe Kommune finder det kritisabelt, at bekendtgørelserne sendes i høring inden lovforslaget er fremsat, og henviser til deres høringssvar til lovforslaget.

Service niveaubekendtgørelsen:

Gladsaxe Kommune finder definitionen af serviceniveauet u hensigtsmæssig, da skader godt kan opstå oftere end serviceniveauet. Det bør fremgå tydeligere, at adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner også er omfattet af kritiske sundhedsfunktioner. Det påpeges, at oversvømmelser fra kloaksystemet ikke behøver at være udløst af kapacitetsproblemer, men naturligt vil ske når serviceniveauet overskrides. Derudover påpeges det, at kravet om offentliggørelse af alle samfundsøkonomiske beregninger er for omfattende, og kan suppleres/erstatte af en anmodning om aktindsigt.

Gladsaxe Kommune finder det hensigtsmæssigt, at begrænsningen på 25 pct. for justering af områdeinddeling fjernes. Det foreslås endvidere, at kravet om at kendte ændringer i overfladen skal indarbejdes erstattes af et krav om at der skal anvendes den nyeste udgave af den statslige hydrologisk tilpassede højdemodel for området.

For værdikortlægningen påpeger Gladsaxe Kommune, at placeringen af værdier normalt ikke fremgår af selve værdikortet, og at der bør kunne anvendes flere skadesværdier for virksomheder, da én gennemsnitlig skadesværdi er for ufleksibelt. Det efterspørges, hvilke ændringer i overfladen (ud over ændret arealanvendelse) der skal indarbejdes i værdikortlægningen.

Gladsaxe Kommune finder, at der bør kunne indgå andre værdier end de direkte markedsomsatte i samfundsøkonomiberegningen, herunder CO₂-reduktion.

Det påpeges at udviklingen i nedbør er den eneste klimaændring, der skal indarbejdes i kortlægningen.

Gladsaxe Kommune foreslår, at trappemodellen for kravene til fastlæggelsen af serviceniveau reduceres i omfang og gøres mere fleksibel, og der indføres en bagatelgrænse.

Der stilles spørgsmålstegn ved om skatteforvridningsfaktoren og Finansministeriets gældende diskonteringsrente skal anvendes ved samfundsøkonomiberegningerne.

Gladsaxe Kommune ønsker at kunne fastsætte et serviceniveau på hvert 10. år uden at det kræver samfundsøkonomiberegninger, uanset kloakeringsprincippet.

Det påpeges, at reglerne for hvilke statslige værdier, der skal anvendes, er uhensigtsmæssige, og foreslår dem justeret. De statslige enhedspriser bør herudover angives så der er mulighed for at udføre en Monte-Carlo simulering

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Serviceniveaubekendtgørelsen:

Serviceniveauet kobles til skadesomfanget, da dette er målestok for, hvor meget det kan betale sig at investere i klimatilpasning. Hvorvidt en skade udløses ved en lavere tærskel end 10 cm, er udtryk for, at det faktiske skadesomfang er det, som bør styre investeringsniveauet. Der henvises til den kommende vejledning.

Det er præciseret i bekendtgørelsen og bilaget, at det er adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner, der er fritaget for samfundsøkonomiberegninger.

Formuleringen "oversvømmelser som følge af kapacitetsproblemer" er ændret i bekendtgørelsen for at afspejle, at der er tale om alle oversvømmelser, som skyldes overskridelse af kapaciteten.

Vedr. kravet om offentliggørelse af alle samfundsøkonomiske beregninger er bekendtgørelsen ændret således, at der nu kan vælges at dele al information eller nogle konkrete informationer, der som minimum skal fremgå af kommunens hhv. selskabets hjemmeside, herunder hvor evt. resterende materiale kan rekvireres.

Den valgte model for oplandsinddeling, som bl.a. sætter krav om maksimalt 25 pct. af et sammenhængende område kan indgå i et andet hydrologisk opland, vurderes at være tilstrækkelig for at give kommuner og selskaber de nødvendige frihedsgrader til at foretage en fornuftig oplandsinddeling.

Vedr. trappemodellen for analyseomfanget er bekendtgørelsens bilag ændret således, at trappemodellens trin er udvidet for delvist at tilgodese høringssvarene herom. Modellen sikrer dog fortsat, at antallet af analyser stiger med omfanget af projektet, for at give bedre sikkerhed for større investeringer.

Vedr. en bagatelgrænse for samfundsøkonomiberegninger henvises til bemærkningerne til høringssvar fra DANVA.

Kendte ændringer i overfladen skal indarbejdes i det omfang, det er muligt - omend det ikke forventes, at selskaberne eller kommunerne laver droneoverflyvninger. Men det bemærkes, at ændringer på overfladen er af mindst lige så stor betydning som ændringerne i klimaet, og de skal derfor så vidt det er muligt tænkes med i den fremtidige planlægning. Bekendtgørelsen er præciseret i forhold til dette, og eksempler vil fremgå af vejledningsmateriale. Ændringer i klima omfatter både nedbør, men også øget havvandsstand og vandstand i recipienter, som kan påvirke afløbssystemet.

Vedr. skatteforvridningsfaktor er det præciseret i bekendtgørelserne, at det kun skal anvendes, hvor det er relevant.

Modellen for samfundsøkonomi anvender nettogevinst som kriterium. Det er i teorien muligt at anvende andre kriterier, såsom cost-effectiveness eller investeringseffektivitet. På nuværende tidspunkt vurderer KEFM og MIM imidlertid, at alternativerne ikke er tilstrækkeligt belyst til at anvende frem for eller som supplement til nettogevinsten, der bl.a. er belyst i Spildevandskomiteens Skrift 31. Ved at begrænse modellen til en enkelt parameter for klimatilpasning, sikres samtidig en mere ensartet anvendelse af reglerne på tværs af kommuner og selskaber. Når der er et vedtaget mål om et serviceniveau (som fx kommunen fastsætter), så skal selskabet opfylde dette så billigt som muligt pga. kravet om selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet, og dermed sikres, at målet opnås på den mest omkostningseffektive måde, da selskabet ikke er forpligtet af de løsninger, som er lagt til grund i de samfundsøkonomiske beregninger.

For bemærkninger om samfundsøkonomimodellens afgrænsning henvises til tværgående emne 3 i dette høringsnotat.

HOFOR vil gerne have bekræftet, at kommunen fortsat kan vælge at være projektejer for fælles projekter, og efterspørger, at det sikres, at der fortsat er automatisk låneadgang for kommunerne på samme måde som for de nuværende medfinansieringsregler.

HOFOR efterspørger, at det sikres, at selskabet kan afskrive sin del af fælles anlæg selvom selskabet ikke er anlægsejer. Det foreslås desuden, at selskabets adgang til lån med kommunal garanti udvides ud over projekter på kommunale arealer og anlæg til alle typer anlæg, uanset ejerskab.

HOFOR er kritiske over for, at effektiviseringskravet udbredes til at omfatte alle klimatilpasningsprojekter.

Omkostningsbekendtgørelsen:

HOFOR foreslår, at selskabets mulighed for at lave supplerende tiltag i spildevandsplanen gøres generel frem for at være for konkrete projekter.

HOFOR foreslår, at dokumentationskravene i § 3, stk. 4, nr. 5, slækkes, f.eks. ved at selskaberne kun skal levere dokumentationen hvis Forsyningssekretariatet ønsker det.

HOFOR opfatter § 4, stk. 2, nr. 1, således, at projekter skal have fælles nytte, hvilket anses for uhensigtsmæssigt, da en del af disse projekter fortsat kun vil have nytte for selskabet. Yderligere opfattes § 7, stk. 5, således, at den anden part ikke må have nytte af projektet, hvilket anses for uhensigtsmæssigt, da en del af disse projekter fortsat vil have fælles nytte.

HOFOR peger på, at § 8 vedr. vandløbsloven bør præciseres.

HOFOR efterspørger desuden en definition af væsentlighed i forhold til irreversible investeringer.

HOFOR anser det for unødvendigt at anmelde projekter, hvor der allerede er truffet afgørelse ved Forsyningssekretariatet om tillæg, til overgangsordningen. Desuden opfordres til at forlænge fristen for indberetning til 1. januar 2022.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

HOFOR peger på uklare formuleringer i definitionen af oversvømmelseskort, og mener, at der bør være krav om samfundsøkonomisk analyse hvis kommunen vælger et serviceniveau lavere end svarende til Skrift 27.

HOFOR peger på, at muligheden for at udføre separate samfundsøkonomiberegninger på afgrænsede dele af oplande ikke bør åbne op for at fordelingen af ansvar mellem selskabet og infrastrukturforvaltere forskydes, således at selskabet overtager en del af det ansvar, infrastrukturforvaltere efter separat lovgivning har for at sikre egne anlæg. Der stilles desuden spørgsmålstegn ved brugen af Finansministeriets diskonteringsrente.

HOFOR påpeger, at selskabet skal kunne få tillæg til omkostninger forbundet med beregninger af serviceniveau og oversvømmelseskort. HOFOR finder det uklart, om det er selskabet eller kommunen, der foretager områdeinddelingen i det tilfælde, hvor kommunen pålægger selskabet at foretage de samfundsøkonomiske beregninger.

HOFOR efterspørger, hvornår et projekt kan betegnes som allerede besluttet i forhold til fastlæggelse af statusscenario. Endelig opfordrer HOFOR til, at afstanden mellem trinnene i modellen for sammenhæng mellem analyser af

serviceniveau og investeringsomfang øges, idet langt de fleste klimatilpasningsplaner overstiger 20 mio. kr.

Spildevandsbekendtgørelsen:

HOFOR opfordrer til, at det præciseres, at de nye regler medfører, at spildevandsplanen skal revideres.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Det er ikke intentionen med lovforslaget eller bekendtgørelserne at ændre ved kommunens mulighed for at agere projektleder. Selskab og kommune kan således fremover selv aftale, om kommunen eller selskabet skal være projektleder for projekter, der foregår på kommunale anlæg, i modsætning til tidligere, hvor kommunen i alle tilfælde skulle være projektleder. Reglernes anvendelse i forhold til disse projekter vil være ens, uanset hvilken part der påtager sig rollen som projektleder.

Vedr. vandselskabers låneadgang har Social- og Indenrigsministeriet oplyst, at lånebekendtgørelsens § 2 stk. 1, nr. 19 om automatisk låneadgang for vandselskaberne vil blive konsekvensrettet for så vidt angår medfinansieringsprojekter ved næste ændring af bekendtgørelsen. I denne forbindelse vil der blive taget stilling til omfanget af ændringer.

Lånebekendtgørelsens § 3, stk. 3, regulerer at: "den del af lån optaget af vandselskaber i henhold til lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold til investeringsudgiften ved indvinding og distribution af brugsvand og investeringsudgiften ved kloakering og rensningsanlæg, samt garanti herfor, henregnes ikke til kommunens låntagning". Kommunens adgang til at stille garanti herfor reguleres således ikke af lånebekendtgørelsen § 3, stk. 3, som derimod regulerer hvad der ikke skal henregnes til kommunens låntagning i forbindelse hermed. Sikringen af, at der kan stilles kommunal garanti til lån efter de nye bestemmelser sikres i ressortlovgivningen, jf. vandsektorlovens § 16. Social- og Indenrigsministeriet har oplyst, at bestemmelsen, som afspejler ordlyden af den oprindelige § 16 i vandsektorloven, vil blive konsekvensrettet ved den næste ændring af bekendtgørelsen.

Det er intentionen, at kommunens godkendelse i spildevandsplanen af, at selskabet kan lave mindre, supplerende tiltag, er generel og ikke for konkrete projekter. Det er præciseret i spildevandsbekendtgørelsen og omkostningsbekendtgørelsen.

Selskabernes omkostninger til samfundsøkonomiberegninger, uanset om selskabet eller kommunen udfører beregningerne, kan selskabet få dækket via de eksisterende regler om tillæg.

Vedr. afskrivningsmulighederne henvises til bemærkningerne til høringsvar fra DANVA.

Vedr. effektiviseringskravet henvises til tværgående emne 2 i dette notat.

Omkostningsbekendtgørelsen:

Vedr. dokumentationskravet i § 3, stk. 4, nr. 5, bemærkes det, at det vedrører omkostningseffektivitet for et supplerende tiltag. Denne dokumentation skal - ligesom den øvrige dokumentation - foreligge, før selskabet udfører tiltaget, da selskabet ellers ikke ved, om det vil være lovligt at afholde omkostninger til det eller ej. Dokumentationen vil i medfør af ØR-bekendtgørelsen skulle indsendes til FS, hvis selskabet ansøger om tillæg eller ønsker forhåndsgodkendelse af tillæg, hvilket vurderes nødvendigt for, at Forsyningssekretariatet kan behandle tillægsansøgningen. Indsendelsen til Forsyningssekretariatet vurderes at være en begrænset opgave. Hvis der ikke søges tillæg til rammen, indeholder bekendtgørelserne ikke noget krav om indsendelse af denne dokumentation til Forsyningssekretariatet. Vedr. det generelle niveau af kontrol henvises til tværgående emne 5 i dette notat.

Vedr. i hvilket omfang projekter kan eller skal have nytte for andre parter, er det intentionen, at selskaberne fremover skal have mulighed for at lave de mest effektive projekter, uanset om det har fælles nytte for andre parter eller ej, og uanset hvor de placeres. Ordlyden i bekendtgørelsen er justeret for at klargøre, at det hverken er et krav, at en anden part har nytte af et projekt, eller udelukket at andre parter må have nytte, og at dette også gælder vandløbsprojekter.

I § 8 om forholdet til vandløbsloven er det præciseret, at undtagelsen fra vandløbslovens regler kun gælder i forhold til projektet, for at klargøre, at vandløbslovens omkostningsfordelingsregler stadig gælder for den almindelige vandløbsvedligeholdelse m.v., som ikke har med projektet at gøre, og som dermed ikke er omfattet af aftalen om omkostningsfordeling m.v. efter omkostningsbekendtgørelsen.

Hvad der kan anses for væsentligt i forhold til irreversible investeringer vil blive uddybet i en vejledning om overgangsordningen. Det er præciseret i bekendtgørelsen hvilke kriterier der bl.a. kan lægges til grund for vurderingen af, om en irreversibel investering er væsentlig.

Mht. overgangsordningen er det i overensstemmelse med det fremsatte lovforslag fastsat i bekendtgørelsen, at kravet om at anmelde projekter kun omfatter projekter, som ikke er idriftsat før 1. januar 2021. Projekter, der allerede er givet tillæg til efter de nugældende regler, er derfor automatisk omfattet af overgangsordningen fsva. den fortsatte drift. Projekter, der er givet tillæg til efter de før 2016 gældende regler på baggrund af budgetterede omkostninger, og som ikke er idriftsat før 1. januar

2021 vil skulle anmeldes. Vedr. fristen for anmeldelse henvises til bemærkningerne til høringssvar fra DANVA.

Service niveaubekendtgørelsen:

For så vidt angår formuleringen vedr. oversvømmelser som stammende fra kapacitetsproblemer henvises til bemærkningerne til høringssvaret fra Gladsaxe Kommune.

Der stilles i reglerne ikke krav om samfundsøkonomisk analyse for serviceniveauer, der ikke overstiger, hvad der svarer til Skrift 27. Niveauet i Skrift 27 er almindelig praksis, og niveauer lavere end dette vurderes at kunne medføre væsentlige sundhedsrisici, så af den grund vurderes det ikke sandsynligt, at det vil ske i praksis.

Vedr. muligheden for at udføre separate samfundsøkonomiberegninger på afgrænsede dele af oplande, så vil den samfundsøkonomiske analyse fortsat være afgrænset således, at kun opgaver og effekter, der ligger inden for selskabets ansvarsområde, kan indregnes.

Det er præciseret i bilaget, at ved beregning af nettonutidsværdi skal den gældende diskonteringsrente fra Finansministeriet anvendes. Øvrige samfundsfaglige parametre i den samfundsøkonomiske analyse, såsom skatteforvridning og nettoafgiftsfaktor, skal fastlægges med udgangspunkt i Finansministeriets anbefalinger, såfremt disse er relevante.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at det er selskabet, der foretager områdeinddelingen såfremt kommunen har besluttet, at selskabet udfører samfundsøkonomiberegningen og fastsætter serviceniveauet.

Mht. hvornår et projekt kan betegnes som besluttet ift. til at fastsætte statusscenariet, vil det blive uddybet i vejledningen. Der skal dog være en vis sikkerhed for, at projektet gennemføres som planlagt, da det ellers kan medføre så væsentlig en ændring af grundlaget for samfundsøkonomiberegningen, at der skal genberegnes. For trappemodellen henvises til bemærkningerne til høringssvar fra Gladsaxe Kommune.

Spildevandsbekendtgørelsen:

Der indføres ikke nye krav om revidering af spildevandsplanen, ud over hvad der allerede fremgår af lovgivningen i dag. Bekendtgørelserne har regler for den situation, hvor kommunen ikke har justeret spildevandsplanen efter de nye regler.

KLAR Forsyning bakker op om DANVAs tidligere høringssvar til lovforslaget.

Herudover opfordrer KLAR Forsyning til, at det bliver muligt at fastsætte et serviceniveau svarende til en 10 års hændelse uden at beregne det samfundsøkonomisk hensigtsmæssige niveau, dvs. en skærpelse af niveauet i Skrift 27. Baggrunden er, at selskabet i flere år har arbejdet med dette niveau for hele forsyningsområdet, og en ændring af denne praksis vil medføre, at borgerne vil blive stillet forskelligt afhængig af om deres område klimatilpasses efter de nuværende eller nye regler.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Jf. den politiske aftale skal reglerne understøtte et samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt serviceniveau. Niveauet i Skrift 27 er almindelig praksis og betragtes som et accepteret basisniveau ud fra forskellige kriterier, herunder sundhed og hygiejne. Alle niveauer herover omfattes derfor af kravet om samfundsøkonomiske beregninger for at finde det rette niveau. MIM finder ikke, at der er grundlag for at ændre på det generelle minimumsniveau svarende til Skrift 27 på nuværende tidspunkt. Indførelse af nye regelsæt kan ofte medføre, at borgere stilles forskelligt afhængig af om de kommer ind under et gammelt eller et nyt regelsæt. Der henvises herudover til overgangsordningen.

KL finder det positivt, at reglerne for klimatilpasningsprojekter ensartes, at der søges transparens i grundlaget for fastlæggelsen af serviceniveauet, og at overgangsordningen er udvidet til 2027. Desuden findes det positivt, at serviceniveauet skal fremgå af spildevandsplanen, samt at der nu fastlægges et minimumsniveau. KL finder dog, at der fortsat er behov for en regelforenkling på klimatilpasningsområdet, og fremhæver, at det nye regelsæt medfører øgede administrative byrder hos selskaber og kommuner. KL finder også, at fristen for anmeldelse af projekter til overgangsordningen er for kort og bør forlænges. Herudover henviser KL til sit høringssvar til lovforslaget.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

KL finder det for omfattende, at kommunerne skal offentliggøre alle samfundsøkonomiberegninger, og foreslår, at kommunerne selv kan vurdere, hvad der er relevant.

KL efterspørger en beskrivelse af, hvordan det dokumenteres, at et givent serviceniveau er opretholdt, og finder det overordnet en mangel, at der ikke foreligger en vejledning eller et gennemregnet eksempel på en samfundsøkonomisk beregning.

KL finder den angivne statslige metode til beregning af samfundsøkonomi beregningstung og krævende, og foreslår, at det skal være muligt at bruge simple metoder end en hydrodynamisk model som grundlag for oversvømmelseskort, og samfundsøkonomiske håndberegninger for en del af de beregninger, der skal laves

for at effektevaluere løsninger. Desuden efterspørges, hvad der menes med at ”regnhændelser beskrives efter bedst tilgængelig viden”.

Omkostningsbekendtgørelsen:

KL foreslår at man i stedet for de øgede administrative byrder i bekendtgørelsen har tillid til, at selskaber og kommuner løfter opgaven ansvarligt.

KL påpeger, at selskaberne kan have omkostninger til klimatilpasning, som ikke er nykloakering, hvilket selskaberne skal have mulighed for at få dækning for.

KL finder kravet om selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet for omfattende, og finder det vigtigt, at det præciseres, at de nye regler ikke finder anvendelse på allerede indgåede medfinansieringsaftaler.

Spildevandsbekendtgørelsen:

KL spørger, om kommunen er tvunget til at lave samfundsøkonomiske beregninger for at fastsætte et hensigtsmæssigt serviceniveau for adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner, hvis kommunen i øvrigt har fastsat et serviceniveau svarende til Skrift 27.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Med de nye regler er tilstræbt en balance mellem behovet for at føre tilsyn med selskabernes store investeringer og operationalitet i anvendelsen af reglerne. Der henvises til tværgående emne 5 i dette høringsnotat. Vedr. anmeldelse af projekter til overgangsordningen henvises til bemærkningerne til høringssvar fra DANVA. I forhold til kommentarerne til de generelle regler om klimatilpasning kan det oplyses af den kommende nationale klimatilpasningsplan blandt andet vil afdække den eksisterende lovgivning og beslutningsstruktur til håndtering af klimatilpasning. Der skal blandt andet tages stilling til, om de ansvarlige myndigheder har de relevante redskaber mv. til at håndtere klimatilpasningsudfordringer. Der foretages separat høring af lovforslagets økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

Vedr. offentliggørelse af resultater af samfundsøkonomiberegningerne henvises til bemærkningerne til høringssvar fra Gladsaxe Kommune.

Det har desværre ikke været muligt at udarbejde en vejledning parallelt med bekendtgørelserne, men det er intentionen, at den kommende vejledning vil have eksempler. I fælles projekter vil selskabet bl.a. have mulighed for at bruge de obligatoriske kontrakter til at sikre sig, at et fælles anlæg fortsat lever op til den forudsatte dimensionering. Herudover kan de obligatoriske, årlige drøftelser mellem selskab og kommune også bruges til bl.a. at drøfte status for fælles projekter.

MIM vurderer ikke at det er uproportionalt at skulle anvende hydrodynamiske modeller i kloakerede områder, hvor det er forsyningens ansvar at efterleve relevante serviceniveauer. Mht. omfanget af effektberegninger for forskellige løsninger og serviceniveauer medfører trappemodellen, at antallet af beregninger følger opgavens samlede størrelse. Løsningsalternativer skal være på et sådant niveau, at det er muligt at give en overslagspris for at kunne dokumentere, at det valgte serviceniveau er samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt, og at løsningsalternativer er overvejet.

Vedr. hvilke regndata, der skal anvendes, fastlægges det ikke nærmere i bekendtgørelsen for at give kommuner og selskaber fleksibilitet til at vælge de mest retvisende data. Området vil blive uddybet i den kommende vejledning.

Omkostningsbekendtgørelsen:

Vedr. det administrative niveau i de nye regler, herunder kravet om selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet, henvises til svar ovenfor og tværgående emne 5 i dette høringsnotat.

Bekendtgørelsen er præciseret så der ikke kan opstå tvivl om, at selskabernes mulighed for at finansiere klimatilpasning ikke kun omfatter nykloakering, men alle projekter, der hæver serviceniveauet i overensstemmelse med reglerne om fastsættelse af serviceniveau.

Spildevandsbekendtgørelsen:

Hvis kommunen vælger at udpege adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner, skal der fastsættes separate serviceniveauer for dem. Serviceniveauet fastlægges, jf. bilaget til bekendtgørelse om serviceniveau, bl.a. ved inddragelse af relevant fagmyndighed.

Københavns Kommune (KK) finder det positivt, at der indføres tvungne minimumskrav til definition af serviceniveauer, og at kommunen kan udpege afgrænsede adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner, hvor serviceniveauet kan fastlægges højere end i resten af oplandet. Det findes desuden positivt, at overgangsperioden er forlænget frem til 2027.

KK finder dog, at tidsplanen for ikrafttræden er meget kort, og foreslår, at ikrafttræden udskydes. KK påpeger vigtigheden af overgangsordningen, men finder omfanget af overgangsordningen uklart, herunder hvad der udgør "irreversible investeringer" og "væsentlige omkostninger", og finder det uhensigtsmæssigt, at allerede gennemførte samfundsøkonomiske beregninger ikke fortsat kan anvendes.

KK er kritisk over for, at effektiviseringskravet udbredes til at gælde alle klimatilpasningsprojekter, og foreslår, at beslutningen om effektiviseringskravet udskydes.

KK spørger til, om selskabet fortsat vil have diverse dokumentationsforpligtelser i de tilfælde, hvor kommunen vælger at forestå projektledelsen af konkrete projekter, eller om opgaven i de situationer ligger hos kommunen.

Endelig opfordrer KK til, at lånebekendtgørelsen fsva. låneadgang til medfinansieringsprojekter konsekvensrettes.

Omkostningsbekendtgørelsen:

KK finder reglerne om selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet uhensigtsmæssige og foreslår, at de udgår. KK finder det desuden uhensigtsmæssigt, at det er et krav, at andre parter skal have nytte af et projekt.

Der efterspørges en uddybning af, hvilke omkostninger selskabet må afholde ved fælles projekter. KK finder desuden, at fristen for anmeldelser af projekter til overgangsordningen til 1. marts 2021 er for kort og foreslår den forlænget.

Spildevandsbekendtgørelsen:

KK påpeger, at opgaven med at udpege adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner vil medføre et stort ressourcebehov. KK undrer sig desuden over, at oplysninger om omkostninger til opfyldelse af serviceniveau for adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner skal fremgå af spildevandsplanen.

Desuden efterspørger KK en række andre justeringer og tiltag på bekendtgørelsens område og spildevandsområdet generelt.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Når det fremgår af reglerne, at selskabet har en dokumentationspligt, vil det også være tilfældet i de situationer, hvor en anden part agerer projektleder. Andre parter kan således ikke overtage selskabets forpligtelser i disse regler. Der ikke er noget til hinder for, at f.eks. kommunen kan bidrage til selskabets dokumentation, hvis det aftales mellem parterne.

Vedr. lånebekendtgørelsen henvises til bemærkningerne hørings svar fra HOFOR. Vedr. effektiviseringskravet og ikrafttræden af reglerne, herunder overgangsordningen, henvises til hhv. tværgående emne 2 og 4 i dette høringsnotat.

Omkostningsbekendtgørelsen:

Vedr. spørgsmålet om, hvorvidt andre parter skal have nytte af et projekt, henvises til bemærkningerne til hørings svar fra HOFOR.

Vedr. fristen for anmeldelse af projekter til overgangsordningen henvises til bemærkningerne til høringssvar fra DANVA.

Det forventes, at den kommende vejledning bl.a. vil give en nærmere beskrivelse af, hvilke aktiviteter selskabet kan betale for ved fælles projekter.

Vedr. kravet om selskabsøkonomisk omkostningseffektivitet henvises til tværgående emne 5 i dette høringsnotat.

Spildevandsbekendtgørelsen:

Det er ikke et krav, at kommunen udpeger adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner i spildevandsplanen, og kommunens ressourceforbrug vil derfor afhænge af, om kommunen vælger at benytte denne mulighed eller ej. Bekendtgørelsen er ændret således, at redegørelsen for omkostningerne for det eventuelt fastsatte serviceniveau for de afgrænsede adgangsveje til kritiske sundhedsfunktioner skal fremgå af kommunens hjemmeside frem for at stå i spildevandsplanen.

I øvrigt takker MIM for input ift. ændringer af spildevandsbekendtgørelsen, der imidlertid ikke kan imødekommes ved denne ændring af bekendtgørelsen. De rejste problematikker vil blive vurderet i forbindelse med den næste ændring af bekendtgørelsen.

Landbrug og Fødevarer (L&F) hilser udbredelsen af effektiviseringskravet og brugen af samfundsøkonomiske beregninger i forbindelse med planlægningen af klimatilpasningen velkommen.

L&F finder, at de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet bør præciseres, og ønsker, at der stilles krav om, at de samfundsøkonomiske analyser også belyser de økonomiske konsekvenser for forbrugerne, foruden at beslutninger om gennemførelse af klimatilpasningsprojekter skal ledsages af fremlæggelse af de afledte takststigninger for forbrugere og beslutningstagere.

L&F påpeger behovet for, at tilsynet tilføres flere kompetencer og ressourcer for at kunne løfte tilsynsopgaven tilstrækkeligt, og opfordrer til, at forligskredsen jævnlige forelægges implementeringen for at sikre, at de politiske hensigter bliver fulgt.

L&F opfordrer til, at der indføres et regnvandsbidrag eller et fast klimabidrag, for at sikre en mere rimelig byrdefordeling mellem forbrugerne for omkostningerne til spildevandsselskabernes klimatilpasning.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget og bekendtgørelserne er beskrevet i selve lovforslaget. Det har ikke på det foreliggende grundlag været muligt at belyse de økonomiske konsekvenser nærmere, navnlig da de økonomiske konsekvenser i vid udstrækning vil afhænge af lokale forhold og beslutninger.

I forbindelse med samfundsøkonomianalysen ses der alene på det samlede omfang af investeringer til opnåelse af serviceniveauet. Effekten på taksterne afhænger af, hvor hurtigt projekterne efterfølgende implementeres. Kommunerne godkender hvert år spildevandsselskabernes takster, og i forbindelse hermed, er der mulighed for, at kommunerne kan indgå i dialog med selskaberne om, hvad en øget klimatilpasningsindsats i givne områder har af betydning for taksterne.

Bekendtgørelserne lægger til grund, at Forsyningssekretariatet tilføres ressourcer i forbindelse med implementeringen. Det fremgår af aftaleteksten, at forligskredsen løbende skal orienteres om implementeringen og om resultatet af evalueringen efter 3 år.

Spildevandsselskabernes takststruktur, herunder hvorledes selskabernes omkostninger til klimatilpasning fordeles mellem forbrugerne, er ikke en del af den politiske aftale, lovforslaget og bekendtgørelserne.

Spildevandskomiteen ser det som en styrke, at der sker en ensretning af tilgangen til klimatilpasning i Danmark, der ligger tæt op af Spildevandskomiteens skrift 31.

Spildevandskomiteen finder også, at det giver god mening at supplere den hydrologiske inddeling i oplande med arealanvendelse, men advarer imod, at borgerne kan føle en vis forskelsbehandling ved underopdeling, der ikke er meget grundigt fagligt belyst.

Spildevandskomiteen anbefaler, at staten i f.eks. vejledningerne henviser til anbefalingerne fra Spildevandskomiteen, særligt ifm. implementering af detaljerne i beregningsarbejdet, og tilbyder samarbejde med MIM og KEFM om forudsætningerne og rammer ved beregning af nutidsværdier ved klimatilpasning.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Vedr. områdeinddelingen, anvendelse af retningslinjer fra Skrifter og tilbuddet om samarbejde henvises til bemærkningerne til høringssvar fra DTU Miljø.

Aarhus Kommune hilser det samlede regelsæt på området velkommen.

Kommunen anerkender at det skal sikres, at forbrugerne ikke betaler unødigt meget for klimatilpasningen, men finder, at effektiviseringskravet vil bremse klimatilpasningsindsatsen.

Omkostningsbekendtgørelsen:

Aarhus Kommune ønsker at det skal være muligt i spildevandsplanen at fastsætte et minimumskrav svarende til Skrift 27 med mulighed for at udføre supplerende tiltag.

Kommunen påpeger herudover i forhold til § 4, stk. 2, nr. 3, at selskaberne ikke kun skal have mulighed for at arbejde med egne nedgravede anlæg.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

Aarhus Kommune ønsker, at det skal være muligt for kommunen at fastsætte, hvorledes serviceniveauet defineres, så det ikke nødvendigvis sker efter den statslige metode.

Aarhus Kommune efterspørger desuden anvisning på hvorledes der regnes samfundsøkonomi for nye byområder, og ønsker, at også grønne effekter som CO₂-reduktion og biodiversitet kan indregnes i samfundsøkonomiberegningerne.

Spildevandsbekendtgørelsen:

Aarhus Kommune ønsker, at muligheden for at udføre supplerende tiltag skal kunne gøres bindende for selskabet i spildevandsplanen.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Vedr. effektiviseringskravet henvises til tværgående emne 2 i dette høringsnotat.

Omkostningsbekendtgørelsen:

Det er intentionen, at kommune i spildevandsplanen kan give selskabet mulighed for at foretage mindre, supplerende tiltag ud over det i øvrigt fastsatte serviceniveau. Dette serviceniveau skal som udgangspunkt beregnes til det samfundsøkonomisk hensigtsmæssige, men kommunen kan vurdere, at niveauet svarende til Skrift 27 er hensigtsmæssigt og fastsætte serviceniveauet hertil uden samfundsøkonomiske beregninger.

§ 4, stk. 2, nr. 3, afgrænser ikke, hvilke anlæg selskabet kan arbejde med.

Bestemmelsen angiver kun, hvilke projekter der er omfattet af kravene i bekendtgørelsens kapitel 3, selv om andre parter ikke har nytte af dem. Vedr. afgrænsningen heraf henvises til bemærkningerne til høringsvar fra DANVA og HOFOR.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

Vedr. samfundsøkonomiberegninger for nye områder vil det blive uddybet i vejledningen. I praksis vil det tage udgangspunkt i bl.a. forventet anvendelse, som typisk er kendt på tidspunktet hvor der skal tages stilling til afløbssystem og klimatilpasningsløsninger for nye byområder.

Vedr. afgrænsningen af samfundsøkonomimodellen henvises til tværgående emne 3 i dette høringsnotat. Det bemærkes i den forbindelse, at det er intentionen, at definitionen af serviceniveau skal være ens på tværs af kommuner og selskaber for at sikre ensartet anvendelse af reglerne.

Spildevandsbekendtgørelsen:

Muligheden for selskabet for at lave mindre, supplerende tiltag er frivillig for selskabet. Dette er dels for at bevare fokus på hovedmetoden, som er fastsættelse af et samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt serviceniveau, og dels fordi det kan være meget ressourcekrævende for selskabet, hvis det er obligatorisk at tjekke for mindre, supplerende tiltag uanset situationen. Det vil desuden i praksis være vanskeligt på en meningsfuld måde at sikre, at selskabet følger beslutningen.

Aarhus Vand er kritisk over for, at effektiviseringskravet udbredes til at gælde alle klimatilpasningsprojekter.

Omkostningsbekendtgørelsen:

Det er vigtigt for Aarhus Vand fortsat at have muligheden for at lave supplerende tiltag. Det findes uklart hvorledes dokumentationskravet er afgrænset i forhold til selskabernes egne, åbne anlæg.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

Aarhus Vand påpeger, at der i forbindelse med beregning af samfundsøkonomi i praksis ikke regnes to fuldt færdige løsninger for projektområder – i praksis regnes i iterationer, der munder ud i det endelige projekt. Desuden påpeges, at tærsklen på 20. mio. for antal løsninger/serviceniveau, der skal regnes på, kommer til at blive overskredet ofte, hvilket er ressourcekrævende.

Aarhus Vand foreslår, at der frem for at regne ét gældende serviceniveau ud for et større område, der efterfølgende er bindende for alle projekter, skal der efterfølgende kunne finjusteres på serviceniveau for konkrete projekter, dvs. afviges fra det overordnede serviceniveau. Aarhus Vand er desuden kritisk over for afgrænsningen af samfundsøkonomimodellen, så gevinster såsom CO₂-reduktioner ikke kan indregnes, og er ikke enige i, at der skal lægges skatteforvridning og nettoafgiftsfaktor på klimatilpasningsprojekter.

Aarhus Vand efterspørger anvisning på, hvorledes der regnes samfundsøkonomi for nye byområder, og påpeger, at oversvømmelser også vil ske fra kloaksystemer uden kapacitetsproblemer.

Aarhus Vand finder, at kravet om fuld offentlighed af beregninger er for omfattende, og efterspørger desuden, at det fremgår eksplicit, at selskaberne kan få tillæg til deres omkostninger til opfyldelse af kravene i de nye regler som en ikke-påvirkelig omkostning.

KEFMs og MIMs bemærkninger:

Vedr. effektiviseringskrav henvises til tværgående emne 2 i dette høringsnotat.

Omkostningsbekendtgørelsen:

De nye regler giver mulighed for at selskabet kan udføre mindre, supplerende tiltag som foreslået, hvis kommunalbestyrelsen har tilladt det i spildevandsplanen. Vedr. afgrænsningen af, hvilke anlæg, der er omfattet af dokumentationskrav, er det præciseret i bekendtgørelsen, jf. bemærkningerne til høringssvar fra DANVA.

Selskaberne kan få tillæg til deres afholdte omkostninger jf. bemærkningerne til høringssvar fra HOFOR, men KEFM finder ikke grundlag for at optage dem på listen over ikke-påvirkelige omkostninger, da disse omkostninger ikke adskiller sig fra andre engangsomkostninger, som er tillægsberettigede uden at være undtaget fra effektiviseringskrav.

Serviceniveaubekendtgørelsen:

Vedr. beregningerne af forskellige løsninger for samfundsøkonomi skal det understreges, at der kun er krav om et overslag over omkostningerne ved en alternativ løsning – ikke et fuldt færdigudarbejdet projekt. Mht. niveauerne for antal løsninger, der skal regnes på, henvises til bemærkningerne til høringssvar fra Gladsaxe Kommune.

Samfundsøkonomimodellen giver ikke mulighed for efterfølgende at fravige serviceniveauet, når det er beregnet efter den statslige metode. Dette er for at sikre ensartet og gennemsigtig anvendelse af reglerne. Hvis forudsætningerne for beregningerne efterfølgende ændres, herunder hvis der ændres på områdeinddelingen, skal der genberegnes for alle de ændrede områder. Hvis der er områder med væsentligt afvigende skadesværdier, kan der regnes samfundsøkonomi på disse områder separat, jf. bilaget til serviceniveaubekendtgørelsen. Selskabet kan herudover lave mindre, supplerende tiltag.

Vedr. samfundsøkonomiberegninger for nye byområder henvises til bemærkningerne til høringssvar fra Aarhus Kommune. Fsva. hvilke oversvømmelser fra kloak, der skal medtages, er bekendtgørelsen præciseret jf. bemærkningerne til høringssvar fra Gladsaxe Kommune.

Vedr. offentliggørelse af samfundsøkonomiske beregninger er det justeret i bekendtgørelsen, jf. bemærkningerne til høringssvar fra Gladsaxe Kommune.

Vedr. afgrænsningen af samfundsøkonomi henvises til tværgående emne 3 i dette høringssvar.